

Şehit

Md. Sarwar Hossain Shawon

Doğum tarihi: 3 Haziran, 2009
Şehadet tarihi: 19 Temmuz, 2024
Bölge: Barishal
İlçe: বরিশাল

Kısa Biyografi

Meslek: Mağaza görevlisi

Şehadet yeri: Rampura, Ekramunnesa Okulu ana kapısı yakınında

Şehitlik Olayı ve Detayları

Barisal'in nehirlerle çevrili geniş bölgesi Mehendiganj ilçesi. Bu ilçenin Ulania birimine bağlı uzak bir köy olan Panbaria. Nehirlerle çevrili bu ilçede, 3 Ocak 2009 tarihinde bir erkek çocuk dünyaya geldi. Anne babası bu minik bebeğe Sarwar Hossain Shawon adını verdiler. Shawon'un doğumu ile Zakir Khan ve Selina Begum çifti ilk kez anne-baba oldular. İlk çocukları Shawon'un doğumuyla aile sevinç ve duygularla doldu. İlk kez anne-baba olmanın hayali gerçeğe dönmüştü, ne büyük bir mutluluktan bu.

Fakir bir çiftçi ailenin ilk çocuğu olan Shawon, doğduğundan beri babası, büyüyünce ailesinin sorumluluğunu alıp yoksulluktan kurtulacağı hayalini kuruyordu. Baba Zakir Khan maddi yetersizlikler nedeniyle iyi eğitim alamamıştı. Aynı sebepten Shawon'un da eğitimi yarıda kalmıştı. Evlerinin yanında bir medrese vardı, Shawon orada okumak istiyordu. Ailenin küçük kız kardeşlerinin eğitimine yardım etmek zorunda kalan Shawon, çalışmak zorunda kaldı. Bu yüzden 15 yaşındaki genç, doktor, mühendis, öğretmen ya da pilot olma hayalleri kurarken, yoksul bir ailede bu hayaller pek gerçekleşecek gibi değildi. Karnını doyurmak zorundayken eğitim lüks görünüyordu. Bu nedenle pandemi döneminde 9. sınıftayken, anne babasının hastalığı ve ailenin maddi zorlukları nedeniyle çok genç yaşta ailenin geçimi için Dhaka'da bir işte çalışmaya başladı. Bir dükkanda çalışan olarak iş bulduktan sonra, sertifikasının olmaması nedeniyle daha iyi ücretli ve kaliteli iş bulmanın zor olduğunu anladı. Bu yüzden eğitime olan sarsılmaz isteğini bastırmayarak çalışırken mesleki eğitim kurslarına katıldı. Shawon'un babası köyde Barisal'de ailesiyle birlikte yaşıyordu. Günlük işçilik yapıyor, başkalarının tarlasında tarım yaparak aile geçimini sağlıyordu. Shawon, ailenin tek gelir kaynağıydı.

Bir çocuğu doğurup büyütme için anne babanın ne kadar sonsuz acılar çekmesi gerekir. Ama yine de anne babalar umutla bağlıdır. Belki çocuk büyüyünce yoksulluk kalkar, belki çocuk aileye sahip çıkar, anne babanın zor çalışmaları biraz hafifler, yoksulluk ateşiyle anneler artık gizlice ağlamak zorunda kalmaz. Bu baskıcı ve zalim hükümet tam da böyle binlerce annenin yüreğini boşalttı. Ailenin tek gelir kaynağını aldı. Böyle iğrenç bir iş yoktur ki bu zalim hükümet yapmasın.

Ailenin Ekonomik Durumu

Shawon'un ailesi, baba, anne, küçük bir erkek kardeş ve bir kız kardeşten oluşan düzenli bir aileydi. Fakir ailenin tek gelir sağlayan kişisi Shawon'un babasıydı. O, günlük işçi olarak çalışıyor ve başkalarının tarlalarında tarım yaparak geçim sağlıyordu. İş bulduğunda çalışıyor, iş bulamadığında işsiz kalıyordu. Ailenin maddi sıkıntıları nedeniyle çok sevilen ilk çocuk olan Shawon'u okula göndermek yerine çalışmaya yollamışlardı. Shawon'un 14 yaşında bir kız kardeşi ve 8 yaşında bir erkek kardeşi vardı. Kendi pirinç üretimi yapılabilecek bir arazileri yoktu. 8 dönüm arazi üzerinde tenekeden çatılı tahta bir evleri vardı.

Olayın Arka Planı ve Hareket Katılımının Başlangıcı

Öğrenci hareketi başlamadan önce bile bütün Bangladeş halkının zorba yönetime karşı öfkesi vardı. Diğer sıradan Bangladeşliler gibi Shawon da zalim yönetime kızgındı. Hareketin başından itibaren Shawon da katılmak istiyordu. 18 Temmuz'da öğrencilerin çağrısı ile ülke genelinde kapanma (shutdown) eylemi başladı. Bu gün tüm ülkede hemen hemen bütün eğitim kurumlarının protesto yürüyüşlerine ordu, polis ve Awami Lig milisleri saldırdı. O özel günde Mughdha da dahil 40 kişi şehit oldu. Ülke genelinde BGB (sınır güvenlik gücü) ve ordunun zorba milisleri kullanarak saldırmasına rağmen öğrencilerin hareketi bastırılmadı. İnternet o zamanlar halen açıktı. Mughdha'nın ölümü haberi tüm ülkeye yayıldı ve öğrenci hareketi 18 Temmuz'daki şehitlerin fedakarlıkları ile kat kat güçlendi. Shawon da mobilinden bu önemli haberleri takip ediyordu ve içten içe mücadeleye katılmaya hazırlanıyordu. 18 Temmuz'daki şehitlerin fedakarlığı Shawon'u da mücadeleye katılmaya teşvik etti. Shawon'un resmi bir işte çalışma isteği ya da durumu yoktu. Yine de düşünüyordu: "Benim işim olmasa da küçük kardeşlerim için bir gün iş bulurlar. Onlar için bir şeyler yapmalıyım."

Hareket Katılım Zamanı

19 Temmuz Cuma günü Cuma namazını kıldıktan sonra evde öğle yemeği yemişti şehit Shawon. Yemekten sonra annesi onu arayarak evde olup olmadığını sordu. Shawon telefonda evde olduğunu söyledi. Konuşma sırasında annesi telefonda ani bir yüksek ses duydu. Bu yüzden Shawon'un annesi onun evden çıkarak yürüyüşe katıldığını anladı. Telefonun diğer ucunda bağırışlar duyulduğu için annesi telefonu kapattı. Telefonun kapatılmasından 5 dakika sonra annesi tekrar aradı ama artık çocuğuyla konuşamadı çünkü telefon kapalıydı. Shawon'un hareket katılım yeri Rampura'daki Ekramunnesa Okulu'nun ana kapısıydı.

Yaralanma Anı

Ekramunnesa Okulu'nun ana kapısından yürüyüş biraz ilerleyince polis ve BGB, hareketi bastırmak için öğrencilere aniden saldırdı. Lastik mermiler, göz yaşartıcı gaz ve ölümcül gerçek mermiler hiçbir şey eksik kalmadı. Zulüm uygulayanlar öğrencilerin göğsünü bu mermilerle delip geçti. Shawon da bu yürüyüşün ön saflarındaydı, çatışma sırasında mermi aniden karnına isabet edip sırtından çıkmıştı. Shawon hemen güç kaybedip yere yığıldı.

Yaralı Shawon'u Kurtarma Çabası

Saat yaklaşık öğlen 3:30 civarıydı. Polis saldırısıyla öğrenciler dağılmıştı. Yaralı Shawon yolda yatıyordu. Hareketteki öğrenciler polis engelini aşarak Shawon'u omuzlarında taşımak için araç aramaya başladı. Onu kurtarmaya çalışan bazı öğrenciler de mermilerle yaralandı.

Hastaneye Kaldırılması

Hareketteki öğrenciler büyük zorlukla bir araç bulup Shawon'u hastaneye götürdü. Hastaneye varmadan önce aşırı kan kaybı nedeniyle Shawon'un bedeni güçsüzleşti. Yolda son nefesini verdi. Shawon'un kanı arkadaşlarının bedenini kırmızıya boyadı. Eşitsizliği bitirmek için bu ülkenin toprağı Shawon'un kanıyla kırmızıya boyandı.

Hastanede Yatişma Engel

Temmuz ayının devrim günlerinde hastanelerde durum çok zordu. Çoğu hastanede harekette yaralanan öğrencilerin kabul edilmesi yasaktı. Yaralı Shawon hastaneye götürülünce doktorlar, Shawon'un hastaneye gelmeden kısa süre önce hayatını kaybettiğini bildirdi.

Şehidin Cenazesini Getirmeye Engel

Temmuz ayında tüm şehitlerin cenazelerini ailelerine götürmek ve defnetmek büyük engellerle karşılaştı. Shawon'un durumu da farklı olmadı. Bu nedenle cenazesi çok gizli bir şekilde kendi bölgesi Barisal'e götürüldü. Ölüm haberi ilan edilmedi çünkü her ilçede hain ajanlar bulunuyordu. Bu yüzden çok küçük bir katılımı Shawon'un cenaze namazı kılındı ve defnedildi.

Şehidin Yakınlarının Anıları:

Baba:

Oğlum Shawon sayesinde ben de baba olmanın sevincini yaşadım. Shawon'un doğmasıyla ailemiz Allah'ın bereketiyle doldu. Oğlum çok namaz kılan, dürüst, imanlı ve mütevazı biriydi. Küçük yaştan beri bana asla saygısızlık etmedi, tam tersine ailemizin maddi sıkıntılarını hep anladı. Küçük kardeşlerin eğitim sorumluluğunu çok küçük yaşta üstlendi. Ben hep derdim ki "Ben okulu bitiremedim ama kardeşlerim okuyup hayatta bir şey olacak." Küçüklüğünden beri benimle birlikte camiye namaza giderdi. Evladımı kaybetmenin acısını nasıl unuturum? En ağır yük, evladının cansız bedenini babasına bırakmaktır. Bu ağır yükü bir an önce geride bırakmak zorunda kaldım, elimden hiçbir şey gelmedi. Fakirliği yenmek için çalışmaya başladıktan sonra bile Shawon anne-babası ve kardeşlerini asla unutmadı. Her an evladımın anısını ararım.

Anne:

İlk çocuk evin göz nuru, elmasıdır. O elması kaybedince neredeyse delirdim. Gözyaşlarım kurudu ama ağlamam durmuyor. Kim durduracak annemin feryadını? Gökyüzü ve hava sanki ağırlaşıyor. Gün içinde 8-10 kez kim benim halimi soracak? Kim küçük kardeşlere bakacak? Küçük oğlum kardeşlerin halini sorunca cevap veremiyorum, sadece yüzümü saklayıp ağlıyorum. Allah'tan tek dileğim, hiçbir annenin benim gibi yüreği bu kadar boş kalmasın. Tüm çocuklar annelerinin kucağında korunsun, hep dua ederim.

Küçük Kız Kardeş:

Henüz tam konuşamıyorken "bay bay" diyerek çağırırdım. Abim sabırsızlıkla sesimi duymak için beklerdi. Aramızda 4 yaş fark olsa da abimle arkadaş gibiydik. Her şeyi birbirimizle paylaşırdık. Abim her gün telefonla arayıp okulum için neye ihtiyacım olduğunu sorardı. Abimi kaybetmemin üzerinden 2.5 ay geçti ama hala derslere konsantre olamıyorum.

Küçük Erkek Kardeş:

Abim çok iyiydi. Bana çok düşküdü, çok severdi. Evdeyken benim için eğlenceli yemekler getirirdi. Telefonla aradığında neye ihtiyacım olduğunu sorardı. Hâlâ abim dönecekmiş, bana sevgi dolu sesiyle seslenecekmiş gibi geliyor.

Amca:

Shawon çok zeki bir çocuktur. Büyüklerine saygı gösterir, küçüklere sevgi ve şefkat gösterirdi. Shawon'da kötü bir huy görmedim. Ah, ah, yeğenimi yaşatmadılar.

Dayı:

Yeğenim çok sorumluluk sahibi bir çocuktur. Bu yüzden bu kadar genç yaşta ailesinin yükünü almaya çalıştı. Kimse bilmiyordu ki bu küçük genç adam çok erken Allah'ın çağrısına cevap verecekti. Bu ölümü kabul etmek bizim için çok zor. Allah'a havale ettik.

Hala:

Yeğenim harika bir çocuktur. Bana sevgi dolu sesiyle "Fupu fupu" diye seslenirdi. Ziyarete geldiğinde beni tutar, bırakmak istemezdi. Çocuk gibi sevdiğimiz Shawon'u kaybetmek hepimizi derinden yaraladı.

Sınıf Arkadaşı:

Arkadaşımız Shawon çok cana yakın biriydi. Bizi namaza çağırırdı. Birlikte oyun oynardık. Hiç kimseyle kavga ettiğini görmedik. Çok sakin bir mizacı vardı. Bize iyi öğütler verirdi. Görüşür görüşmez "Ailem için nasıl iyi bir şey yapabilirim diye düşünüyorum" derdi. Shawon gibi bir dostu kaybetmek bizleri derinden üzdü.

Öğretmen:

Shawon çok zeki bir çocuktur. Öğretmenlerine çok saygı gösterirdi. Böyle gitmesini kabullenmek bizim için çok zor. Öğrenciler değil, biz kendi evladımızı kaybettik.

Yardım İçin Bazı Öneriler:

1. Sağlam bir ev yapılması gerekiyor.
2. Anne ve babanın tedavi masraflarına ihtiyaç var.

3. Küçük kardeşlerin eğitim giderlerine destek olunabilir.

Kişisel Profil

Tam Adı: Md. Sarwar Hossain Shawon

Doğum Tarihi: 03/01/2009

Meslek: Dükkan çalışanı

Adres: Köy: Panbaria, Birim: Ulania, İlçe: Mehendiganj, Bölge: Barisal

Babanın Adı: Md. Zakir Khan, Yaş: 42, Meslek: Çiftçi

Annenin Adı: Selina Begum, Yaş: 38, Meslek: Ev Hanımı

Aile Üye Sayısı: 4 kişi

Kardeş Sayısı: 2 kişi

1. Afrin Akhtar Bonya, Yaş: 14, Sınıf: Dokuzuncu

2. Hanif Khan, Yaş: 8, Sınıf: İkinci sınıf

Olay Yeri: Rampura, Ekramunnesa Okulu ana kapısından biraz ileride

Saldırganlar: Awami Polis Birliği

Yaralanma Tarihi: 19/07/2024, saat 15:30

Ölüm Zamanı ve Tarihi: 19/07/2024, saat 16:00

Şehidin Mezarının Güncel Yeri: Kendi köyündeki aile mezarlığı (Panbaria, Mehendiganj)

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah'ın kendilerine verdiği nimetlerle sevinirler. (Âl-i İmrân 3:170)

Hadis-i Şerif

Şehit, cennette yetmiş akrabasına şefaath edebilir. (Sunan Abu Dawud 2520)

Dua sayısı: 0

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

